

OCZAROWAĆ (1) *vb pf a. impf*

1 sg fut a. praes oczaruję.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Rzucić (rzucać) urok, (za)czarować; avetere sanos sensus magicis sacris, eripere aliquem sibi per carmen et herbas Cn: Excanto – Oczaruję. Calep 382b.

Formacje współrdzenne cf CZAROWAĆ.

Cf **OCZAROWANIE, OCZAROWANY**

DD